

[Nathalie Lind.]

og vi ønsker naturligvis, at en nyordning i så vid udstrækning som muligt må kunne baseres på hovedsynspunkterne i vores forslag.

Svend Andersen (Rosk.a.) (FP):

Kulturministeren har til folketinget afleveret en redegørelse om revision af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Efter min opfattelse er denne redegørelse en særdeles tynd kop te, der stort set består af et opkøg af gamle velkendte postulater, oplysninger samt en gentagelse af en række synspunkter, han tidligere har fremsat. Der er ikke særlig meget nyt i denne redegørelse, og der er ikke særlig meget, som jeg kan erklære mig enig i.

Ministeren betragter radio og tv som et kulturpolitisk emne og siger bl. a. herom, at det må være kulturpolitikens mål at modvirke ensretning og standardisering af det kulturelle udbud og i stedet sikre det enkelte menneske valgfrihed gennem et alsidigt udbud. Men dette mål, hr. minister, vil jo kun kunne nås igennem et brud på monopol. Fremskridtspartiet ønsker monopol brudt så hurtigt og så effektivt som muligt. Vores principielle stilling hertil går ud på at tilvejebringe fri konkurrence i æteren, som vi har det på papiret. Vi har derfor i fællesskab med tre andre partier fremsat et forslag til folketingsbeslutning med det klare formål at få dette monopol brudt.

Dette brud på monopol er særdeles vigtigt, kun herigennem vil man kunne forbedre også det nuværende danske tv. Dansk tv er noget af det mest kønsløse, kedelige, uinspirerende, bedrevidende, pegefingeragtige og ufolkelige og med programmer, der i meget høj grad er baseret på at indynde sig hos en bestemt minoritetsgruppe. Tv-avisen består, så vidt jeg løseligt kan skønne mig til, for omkring 40 procent vedkommende af højtlesning af udenlandske telegrammer samt fremvisning af billedoptagelser, foretaget i udlandet af andre tv-selskaber, altså en udsendelsesform, der kræver minimal journalistisk kunnen. De indslag, man selv producerer, er særdeles grå og uinspirerede og bliver som regel fremført med søvndyssende stemmer. Man fristes hyppigt til at tro, at tv-avisens ledelse primært betragter sig selv som landets sovepille i stedet for at levere

aktiv dygtig journalistisk kommunikation. Efter vores opfattelse er der altså alt for meget udenlandsk stof, og den smule indenlandske stof, der er i tv-avisen, serveres særdeles ringe.

Ethvert andet firma ville selvfølgelig starte med at undersøge, hvad kunderne ønsker sig, og derefter ville man udforme sit produkt i overensstemmelse hermed. Det gør man ikke i dansk tv. Men hvis man gjorde det, ville man sandsynligvis opdage, at omkring 80-90 pct. af seerne ville finde det rimeligt, at der f. eks. hver aften var mindst en halv times let og behagelig underholdning i form af krimiserier, farcer, familierier, cowboyserier m. v.

Denne form for tv udmærker sig yderligere ved, at den oven i købet er en af de billigste former for tv, der findes. Men i dansk tv er mottoet tilsyneladende: dyrest og dårligst muligt. Og selv om man brugte en halv time hver aften på at gøre kunderne i en smule godt humør, blev der alligevel tilstrækkelig tid til masser af anden form for tv.

Der skal selvfølgelig også være masser af skuespil, debatteater og udsendelser også med et socialistisk budskab, men der bør være en rimelig alsidighed, og det er der ikke. I de tilfælde, hvor venstreorienterede hjertebørn som f. eks. daginstitutioner, lærernes rådighedstimer, Christiania, RUC osv. har været i fare, hvad har dansk tv så gjort? Ja, så har man sat en fantastisk propagandamaskine i gang. Alle de virkelige problemer som arbejdsløshed, valutakrise, betalingsbalance osv. bliver skubbet fuldstændig i baggrunden. Nu drejer det sig om at misbruge mediet til at redde vennerne, og det gør man.

Det må vel også undre, at man bruger så meget udsendelsestid på venstreorienterede budskaber, som tilfældet er. Trods alt har de tre virkelig socialistiske partier her i tinget betydelig mindre tilslutning i folketinget, end f. eks. bare fremskridtspartiet alene har. Jeg mindes ærlig talt ikke, at man nogen sinde har vist en udsendelse, der illustrerer, hvor pragtfuldt dette land kunne være at bo i uden indkomstskat.

Af alle disse mange grunde skal dette monopol brydes, og det skal ske så hurtigt som muligt, og jeg må sige, at jeg tror ikke, at ministerens tal for, hvad det vil koste, vil